

Hervormd Rusthuis aan de Stationsweg

Zorgen over de vergrijzing en de verzorging! Dat kan best een probleem worden. Hoe ging dat vroeger als iemand hulpbehoevend werd? Men tobde thuis aan zolang het mogelijk was. Vervolgens trok men bij de kinderen in. Had je de pech geen kinderen te hebben dan restte het 'OudeLiedenGesticht' bekend als het 'OudeMannenHuis'. De omgebouwde pastorie aan de Stationsweg waarin nu Elektra gevestigd is.(BL)

Crisis en vergrijzing

M'n geboorteaer is 1944. Dà 's net voor de geboortegolff van 1946/1947, en dus ben 'k net voor de babyboomers mè pesjoen gegaon. De toekomst zag t'r toen, in aalle geval in finesjêël opzicht, veulbelovend uit, mor de tije kanne rap veraandere. Daer wete we ondertusse aallemael aalles van. D'r kwam ommers een finesjêële crisis en daerdeur wazze de pesjoenfongste nie in staot om te indexere, waerdeur d'r tot op hede meer as 15% wier ingeleverd. In mijn ôôge nog alleevel gêên enkele rede om te klaoge, want thuis wier ie van jongs af aan grôôtgebracht om zuinig te weze, nooit ete weg te gooie, veraal te spaore en gêên schulde te maoke.

Waerom dut dan toch opgeschreve? Nou, omdà 'k me toch wel wà zurrege maakt voor de toekomst. Volleges de laetste nieuwchies lijkt 't haost wel zeker dà veul mense in Nederland d'n broekriem net as in 2018, ok in 2019 en daernae nog aaltijd stevig zalle motte aanhaole. Verbetering lijkt 'r wel aan te komme voor de waarekende, mor nie in gelijke maote voor de gepensjeneerde. Ik denk dà mè naome de babyboomers veul perbleme zalle hebbe mè bezuiniging. 't Is 'n ginneraasie die allêên mor veruitgang hè meegemaakt. 't Gros weet nie wat aaremoej is of zuinigchies te motte leve vanwege tekort aan centjies.

D'r zijn dan ok hêel veul mense mè problemaotische schulde omdà veule doche dat de bôome tot in de hemel groeide en wazze daerom hêemel nie voorberaaid op slechtere tije. Die mense zijn dus aareg kwetsbaor. Waerom schrijf ik deuze wà pessimistische woorde trewaail ik aagelijk van plan was om 't te hebbe over de vergrijzing? Die club hê naomelijk wel de schraole naeoorlogse jaere meegemaokt en toe geleerd met aareg waainig rond te komme. We zijn nou mè 2,6 meljoen ouwchies en volleges de geleerdes in 2040 mè 4,6 meljoen. Dan kà je zellefs mè je boereverstand begriipe, dà dat gevollge mot hebbe voor de verdêeling van de welvaertskoek. As ie daer dan nog is bij neemt, dà de gemiddelde levesverwachting nog vedder zel toeneme, zôdà me nie allêen mè meer ouwchies zalle weze, mor dat ie ok nog is langer zalle leve, dan vaalt 'r nie aan te ontkomme dat 'r op 't gebied van pesjoene, uitkeringe en zôô, nog veul zal motte veraandere.

Naer verwachting zal de zurregyraeg ok nog staarek toenneme. Dut met aalle koste van dien. In de maatschepij is de laetste jaere dan ok een stevige woordstrijd ontstaon over hoe deuze perbleme zalle motte worre aangepakt. Sommige geleerde zijn van mêening dat de zurregkoste weliswaer toeneme, mor nie in gelijke maote mè de toenaome van de ouweres. Dà komt volleges heullie omdat de toekomstige ouweres beter zijn opgelaaid en welvaerender zijn. Ze blijve ok langer gezond en zalle werschijnlijk ok wel langer deurwaareke. We gaon d'r dus mor van uit dat deuze voorspellinge juist zijn en dat de toekomst lang nie zo somber is, as dà we nou dikkels krijge voorgespiegeld.

Piet van Grietjies